

הסליחות ששוות אלק שיעורים

סיפור מרגש על הרב יהודה עדס זצ"ל, על אהבת השם ועל כחו של הלב.

בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל, הַלַּב שְׁלָנוּ
מִתְעוֹרָר בְּאַהֲבָה לַנֶּשֶׁם יִתְבָּרָךְ.
יְלָדִים וְיִלְדוֹת רַבִּים קָמִים
בְּאַמְצֵעַ הַלַּיְלָה אוֹ מִקֶּדֶם
בַּבֶּקֶר.

הֵם צוֹעְדִים עִם הַהוֹרִים יַחַד
אֶל בֵּית הַכִּנְסֶת, כְּדֵי לוֹמַר
"סְלִיחוֹת" וּלְהִתְקַרֵּב לַבוֹרָא.

הָאוִירָה בְּסִלִּיחוֹת הִיא קְדוּשָׁה וּמִיַּחַדָּת.
הַנִּגּוֹן, הַשִּׁירָה, וְהַבִּקְשָׁה שֶׁל כָּל
הַקָּהָל יַחַד – עוֹלִים יְשִׁירוֹת לַשָּׁמַיִם.
אֵלֹו רִגְעִים שֶׁל אֹר, שְׁבָהֶם מְרַגְּשִׁים
מִמֶּשׁ אֶת חִיבוֹק הַשָּׁם.

אך כִּאֲנֹשֶׁר מִגִּיעַ הַבֶּקֶר,
מִתְחִילִים הַלִּימוּדִים
בְּבֵית הַסֵּפֶר.
מוֹרָה אַחַת שָׂמָּה לֵב
נְשֵׁת לְמִידוֹת נְשָׁה
מִגִּיעוֹת עֵיפוֹת מְאוֹד
מְאוֹד לַכֶּתֶה, כִּי הֵן קָמוּ
לְסִלְחוֹת בְּלֵילָה. הֵן
אַחֲרֵי לְנִשְׁעוֹר וְהָיָה לָהֶן
קִנְיָה לְהִתְרַכֵּז.

המורה חשבה בהגיון, ואמרה לפתה: "ילדה שחולקת לסליחת ומגיעה עיפה – יצא שכרה בהפסדה. זה פוגע בלמודים, ולכן עדיף שלא תלכי לסליחות!"

בְּעֶרְבּ, אַחַת הַיְלָדוֹת סִפְרָה לְאַבָּא שְׁלָה עַל מֶה שְׁאַמְרָה הַמּוֹרָה.
הָאַבָּא שְׁלָה לֹא הָיָה אָדָם רָגִיל... הוּא הָיָה גָדוֹל הַדּוֹר,
מֶרֶן הָרַב יְהוּדָה עֶזְס, רֹאשׁ יְנִיבֵית "קוֹל יַעֲקֹב" בִּירוּשָׁלַיִם!

הָרַב עֲדָס, שְׁלִבּוֹ הָיָה
מְלֵא בְּאַהֲבַת הַנֶּשֶׁם וּבְאַהֲבַת
יִשְׂרָאֵל, לֹא כָעֵס כְּלָל.
הוּא הָיָה טֵלְפוֹן אֶל
הַמּוֹרָה, וְדִבֵּר אֶתְּהָ
בְּנִחָת, בְּכָבוֹד, וּבְקוֹל
רֶךְ וְאַהוּב.

”הרב אמר למורה: ”את צודקת לחלוטין מבחינה הלכתית. סליה דבור ילדות.
החשבון שלך על שעות השינה והריכוז בשיעור הוא חשבון נכון...”

"אַבֵּל תִּשְׁמָעִי, " הַמֶּשִׁיךְ הָרַב
"מֶה שֶׁאֲמִירַת הַסְּלִיחוֹת עוֹשָׂה
לֵלֵב שֶׁל יֶלֶד אוֹ יְלָדָה – לֹא יַעֲשֶׂה
לְפַעֲמִים אֶלָּף שִׁיעוּרִים!"

כאשר מגיעים לסליחות" הסביר הרב, "שומעים את הנגון, את
השירה לשם הנגון, את השירה לשם, ואת התפלה הזכה של כל הקהל...
הקדושה הזו נכנסת עמק-עמק לתוך הלב, ונשארת שם לכל החיים!"

הרב עדס סים את דבריו למורה בבקשה מעומק הנשמה:
"אין זה רק חשבון של שעות שינה – אלא זהו החשבון של הלב!
אז בבקשה, אל תאמרי לתלמידות שעדיף שלא יבואו."

בסיפור הזה אנו רואים שתי דרכים להסתכל על העולם:

המבט של התורה (הרב עדס)

- מה שחשוב זה קדשה ואהבת ה'.
- רגע אחד של תפלה שווה יותר משעות רבות!

ההגיון הרגיל

- מה שחשוב זה שעות שינה ורכוז.
- מודדים הצלחה לפי השיעור בכתה.

ובאמת, יש אנשים צדיקים
וגדולים שאינם זוכרים
כמעט שום שיעור רגיל
רגיל מבית הספר.
אבל את הלילה שבו הלכו
עם אבא ואמא לסליחות,
עם השירה לשם...
את הרגע הזה הם לא
לא ישכחו לעולם!

ילדים יקרים,

כאשר אנו מתפללים, שרים וקוראים אל השם, הלב שלנו גדל ומתרחב.
אל תותרו על תפלה מכל הלב.

כי תפלה אחת שלכם, קדושה וטהורה, אהובה לפני השם יותר מאלף שיעורים!

